

Brněnský senior vychází
za finanční podpory
statutárního města Brna

B | R | N | O

Kdybych byl básníkem

*Kdybych byl jednou básníkem,
stal by se pro mě pomníkem
maličký obchod na náměstí.
Ten by byl plný veršů
a zval by lidi z chodníků,
aby si došli pro své štěstí.*

*Vysoké, plné regály,
kam až by ruce dosáhly,
by naplnila poezie.*

*Pro všechny druhy lidiček
vždy připravený balíček
příběhů, jak se nám tu žije.*

*Kdybych byl jednou básníkem,
jezdil bych s malým koníkem
rozvázat krásu až do bytu.
Nikdo by za to neplatil,
mamon se někam vytratil,
my zvykli už blahobytu.*

*Tisíce veršů milostných,
i těch, co vyvolají smích,
ty jen pro vás básník vymyslí.
Doufá, že vám to pomůže
vyměnit kopřivy za růže,
budete na básních závislí.
Ze smutných veršů života
vyplyne často hodnota,
kde pointou je poučení.
Vždyť slza v oku zrozená,
někdy i mnoho znamená
pro naše vlastní rozřešení.*

*Obchod je ozdobou náměstí.
Stojí se ve frontách na štěstí
a básník, jako slunce září.
Vždyť rýmů stále neubývá,
jen mysl básníková skrývá,
co lidem oči rozzáří.*

*Sám život píše romány.
Karty jsou předem rozdány,
každému určí jeho cestu.
Nakonec veršů tisíce
svázem do jedné kytice
a darujem ji svému městu.*

*Kdybych byl jednou vlastníkem,
těch mnoha veršů básníkem,
začal bych týden výprodeje.
Na co jsou rýmy na skladě,
když mnohé chmurné náladě,
v regále báseň neprospěje.*

*Osiří naše náměstí.
Je pro básníka neštěstí,
když dojde jemu inspirace.
Naštěstí nejsem básníkem,
jen snílkem, divným poutníkem,
jenž stále hledá štěstí v lásce.*

19. 9. 2002 **Zdeněk Kratochvíl**

VELIKONOČNÍ ZAMYŠLENÍ

Velikonoce – latinsky pascha, tj. přejití (přechod) navazují na tradici původně pohanského svátku jara. Jsou v Evropě, tedy i u nás, nejvýznamnějším křesťanským svátkem v roce. Je památkou na vysvobození Izraelitů (za Mojžíše) z egyptského otroctví a svým původem je svátkem židovským. Jeho lidové oslavy splynuly u Slovanů a Germánů s pohanskými svátky jara, oslavujícími procitnutí přírody ze zimního spánku. V západní křesťanské tradici neděle Zmrtvýchvstání Páně připadá na první neděli po prvním jarním úplňku po rovnodennosti v březnu či dubnu. Slovanský svátek Velikonoce se vztahuje na „velkou noc“, v níž byl Kristus vzkříšen z mrtvých.

V užším pojetí se Velikonocemi míní slavnost Zmrtvýchvstání Páně, v širším pojetí se tím chápe Velikonoční triduum od Zeleného čtvrtka do Bílé soboty. Nejstarším svědectvím o slavení Velikonoc je zmínka v listech apoštola Pavla z roku 50 po Kristu. Slavení Velikonoc se objevilo v souběhu s židovskou oslavou Pesachu. Ježíšovo projití smrtí a vzkříšením lze chápat i jako starozákonní přejití Izraelitů Rudým mořem při východu z Egypta.

Pro nás všechny by měly být tyto svátky připomínkou našeho lidství, vzájemné vstřícnosti, ohleduplnosti a především v blíženecké lásce, v souladu s příkazem „měj v úctě svého bližního jako sebe samého!“

Redakce BS

Svaz důchodců ČR Městská organizace Brno

oslaví 25. výročí založení naší organizace
dne 6. 5. 2015 v 11.00 hodin,
a to projíždkou po Brněnské přehradě.

Akce se týká členů, kteří jsou v naší organizaci
10 a více let.

Vstupenky budou vydávány na sekretariátě
pondělí, úterý a středa od 9.00 do 13.00 hodin.

Těšíme se na Vás.

Zve výbor.

HEJTMAN POKŘTIL KNIHU „ZEMŘELI PRO VLAST“

*Ve středu 14. ledna 2015 byla v prostorách zastupitel-
ského sálu brněnského sídla Jihomoravského kraje slavnostně představena kniha spisovatele Ludvíka Horčici. Publikaci, která se zabývá osudy domácích i zahraničních odbojářů z let 1939 až 1945, spolu s autorem slavnostně pokřtil hejtman Michal Hašek.*

Ve svém pátém díle literatury faktu se Ludvík Horčica zaměřil na ty, kteří v odboji zahynuli. Jak konstatoval hejtman Michal Hašek, který v průběhu slavnostního aktu udělil autorovi knihy „Zemřeli pro vlast“ zlatou medaili Jihomoravského kraje, jen z okresu Brno-venkov jich bylo více než 500. Hejtman též ocenil pamětními medailemi členy týmu, kteří se na vydání historické publikace podíleli.

„Jihomoravský kraj se snaží podporovat organizace odbojářů – tedy i jejich publikační činnost a samotné fungování. V minulých měsících jsme schválili například finanční podporu na renovaci památníku v prostorách Kounicových kolejí. Jsme přesvědčeni, že jde o důstojné místo, které musí především mladším generacím připomínat, k jakým hrůzám docházelo během protektorátu,“ uvedl hejtman Michal Hašek, který vyjádřil přesvědčení, že se brněnské Kounicovy koleje stanou místem častých návštěv především ze středních škol. Autor publikace - Ludvík Horčica - poděkoval představitelům obcí a měst jak za podporu, tak především za přístup k samotným historickým pramenům, jež jsou obsaženy v publikaci, která vznikala po sedm let.

Mgr. Petr Holeček

odbor kancelář hejtmána

oddělení informací a styku s veřejností

Brno si opět připomene památku umučených a popravených odbojářů SADY NÁRODNÍHO ODBOJE 30. DUBNA 2015

Letošní slavnostní setkání a koncert připomínající prostřednictvím historických událostí a hudebních vystoupení „obyčejné“ hrdinství občanů Brna během 2. světové války se koná již podesáté. Od roku 2006 si každoročně v parku před legendárním klubem Šelepka – v sadech Národního odboje – připomínáme umučené a popravené odbojáře, po kterých jsou pojmenovány ulice našeho města. (A my po těch ulicích chodíme a mnohdy ani nevíme...) V rámci **PŘÍHRANIČNÍCH SLAVNOSTÍ** zmiňujeme každoročně ulice MČ Brno-střed, Královo Pole a Žabovřesky. Sady Národního odboje leží totiž na rozhraní tří zmíněných městských částí – proto i slovo „příhraniční“ v názvu. Místo konání je zvoleno záměrně, neboť v sadech Národního odboje – v parku před Šelepkou – stojí pomník, na kterém je napsáno, že „v těchto místech stával v době nacistické okupace koncentrační tábor Pod kaštany“.

Prioritou letošního jubilejního setkání ve čtvrtek 30. dubna je v souvislosti se 70. výročí osvobození našeho města připomínka zejména těch Brňanů, kteří zemřeli v roce 1945. Jejich příběhy bude také přinášet Český rozhlas Brno a Deník Rovnost, dva tradiční mediální partneři projektu. Zmíňme alespoň některé a budíž tato zmínka i inspirací pro všechny další městské části statutárního města Brna.

Žabovřesky

si připomenou Karla Sochora, učitele na místní odborné škole chlapecké, který byl zapojený v odbojové organizaci Obrana národa. Zatčený byl 27. září 1939, ale datum jeho úmrtí není podle

materiálu v městském archivu známo. Podle některých zdrojů zemřel 24. dubna 1945 v koncentračním táboře v bavorském Plattlingu. Úředně byl ale prohlášen mrtvým až od 28. srpna 1945 a bylo to rozhodnutím brněnského civilního soudu ze dne 10. prosince 1947.

Dalším odbojářem, který zemřel v roce 1945, je Jaroslav Zemek, bratr parašutisty Jana Zemka ze skupiny SILVER B, kterému jako dlouholetý sokolský činovník a bývalý zaměstnanec vojenské správy vyhledával v Brně kontakty pro plánovanou odbojovou činnost. Po prozrazení v prosinci 1944 byl zatčen a 28. února 1945 popraven v koncentračním táboře Flossenbürg. Zajímavý je i osud jeho bratra Jana, který se po Jaroslavově smrti ukrýval nějaký čas v jeho domě na Maničkách. Na jaře roku 1945 se v okolí Buchlova připojil k partyzánům, v jejichž řadách se dočkal konce války. Po osvobození zůstal nadále v činné službě, ale v roce 1950 byl z armády propuštěn a následně dva roky vězněn na Mírově. Poté pracoval jako strojní zámečnický v První brněnské strojírně. V roce 1990 byl rehabilitován, zemřel 6. července 1994 v Brně.

Třetím odbojářem, kterého si vlastně připomínáme každým rokem, je František Šelepka, novinář, který zemřel na následky mučení na gestapu 4. dubna 1945. Je po něm pojmenována ulice, která dala jméno i klubu, před nímž se setkání každoročně koná, a která prochází symbolicky Žabovřeskami i Královým Polem.

Královo Pole

si připomene například Eduarda Berku, Jana Babáka či Jiřího Myslína a v souvislosti s německým

a židovským obyvatelstvem Brna bude zmíněn například Dominik Markus Morgenstern, majitel prvního kina v Brně, který se narodil 9. května před 140 lety právě v Králově Poli. Smutnou skutečností je, že datum jeho smrti v koncentračním táboře Sobibór v Polsku je uváděno přesně na den jeho sedmdesátých narozenin – tedy 9. května 1945. V kontextu této události bude zmíněn i nechvalně známý tzv. pochod smrti 30. května 1945 z Brna do Pohořelic a hromadný hrob obětí odsunu u silnice směrem na Mikulov.

Brno-střed

má samozřejmě rovněž několik ulic pojmenovaných po umučených či popravených Brňanech. Připomínám zde alespoň brněnského starostu v letech 1925 – 1935 Karla Tomeše (zemřel ve středu 28. ledna 1945 v koncentračním táboře Dachau) a Štěpána Hilleho (1896 – 1945), brněnského komunálního pracovníka a sokolského činovníka umučeného nacisty v koncentračním táboře pro účast v odboji. Souvislosti a propojení mezi jednotlivými dnešními městskými částmi v tehdejší Velkém Brně najdeme například v osobě již zmíněného Dominika Markuse Morgensterna (9. 5. 1875 Královo Pole – 9. 5. 1942 Sobibór, Ossowa), který byl zatčen v roce 1939 právě na dnešní ulici Hilleho. Symbolické je, že právě v této ulici vzniká muzeum, které bude připomínat osud a příběhy německé a židovské komunity v Brně.

Desáté jubilejní Příhraniční slavnosti se konají v rámci slavnostního koncertu NEBE PLNÉ HVĚZD, který umocňuje nepatetickou pietu

(Pokračování na straně 3)

JAK SI ZACHOVAT ZDRAVÝ ROZUM

Dnešek je plný informací, myšlenek, názorů a analýz šířených zejména tradičními masovými médii, prostředky masové kultury a sociálními sítěmi, které se vyjadřují k aktuální situaci u nás i ve světě.

Bohužel pozitivních zpráv je pomálu vzhledem ke krizi společnosti ve všech rovinách: politické, ekonomické i sociální, včetně rezortních, jako je finanční, zahraniční obchod, bezpečnost a obrana státu. Informace jsou povrchní, vágní; myšlenky nacionalistické; názory rozporuplné, nejednoznačné, navíc poznamenané vlivem propagandy. Pokud se informace týkají problémů v oblasti národnostní nebo náboženské, můžeme sledovat, že zprávy jsou předpojaté, emocionální a tak různorodé, že rozdělují dokonce i lidi v dnešních demokratických zemích západního světa, hlavně v Evropě a USA. Ne nadarmo nazývají občané dnešek dobou nepochopitelnou, šílenou.

Rozpoznatelnost pravdivosti informací je obtížná. Člověk musí zapojit zdravý selský rozum, využít přirozenou inteligenci a životní zkušenosti, aby se z přemíry negativních sdělení nestal flegmatikem nebo naopak nebyl rozladěný, neurotický, netrpěl depresemi a neřešil svůj duševní stav sám pomocí psychofarmak. Nedivme se oprávněným obavám lidí, kteří už nezvládnou řešit svízelnou situaci sami, a proto musí vyhledat pomoc psychologů, eventuálně poradenství jiných odborníků. Nejčastěji jde o tyto obavy: ztráta zaměstnání, zadluženost, nouze, nemoc nebo úraz, stárnutí, samota a sociální vyloučení. Týká se to především seniorů, ale také rodin s více dětmi, kterým hrozí chudoba, omezený přístup ke vzdělání a zájmovým aktivitám.

Velkou psychickou zátěž představují vnitroskupinové problémy. V rodině jde

o partnerské a mezigenerační vztahy, domácí násilí a týrání, gamblerství, užívání návykových látek, útěky dětí z domova, malé možnosti pomoci prarodičům. V národnostních skupinách jde o nepřizpůsobivost zvláště Rómů ve společnosti, sklon k páchání přestupků a trestných činů (krádeže, podvody, napadání nemohoucích, ublížení na zdraví...). V náboženských skupinách mimokřesťanských konfesí (mormoni, islamisté...) a sektářství (jehovisté, Svätý grál ...) jde o sklony k porušování právních norem státu.

Noční můrou hlavně pro pamětníky (v ČR žije asi 700 stoletých občanů, kteří zažili dvě světové války) a prakticky pro každého z nás je krize na Ukrajině. Naposledy stál svět před hrozbou další světové války v době Karibské krize v roce 1962. Tehdy, stejně jako nyní, šlo o hospodářskou krizi, získání území, energetických zdrojů, o stejný potenciál katastrofy. V Karibské krizi šlo o konfrontaci mezi USA a tehdejšími Sovětským svazem. V krizi na Ukrajině jde o ozbrojený střet mezi vládními vojsky a proruskými separatisty. Konflikt není už relativně vzdálený problém, ale evropská záležitost. Ohrožení jsou i naši krajané - Volyňští Češi, kteří svou původní vlast žádají o pomoc. Náš stát otevřel v Oděse dočasné konzulární středisko pomáhající krajanům vyplnit žádosti o trvalý pobyt v ČR. V březnu přijede první skupina o počtu 43 lidí, další krajané z ohrožených oblastí se mohou vrátit do ČR do konce srpna 2015. V souvislosti s touto vyhrcovanou situací musíme doufat, že diplomatická jednání představitelů Ruska, Ukrajiny, Francie a Německa budou úspěšná, i když dosavadní výsledky jsou sporadické.

V návaznosti na globalizaci bych se chtěla pozastavit u dalšího aktuálního

světového problému, kterým je islám a jeho radikalismus. Tento fenomén je spojen s teroristickými útoky, sebevražednými atentátníky a množstvím mrtvých. Ruku v ruce jde s tím fanatismus, který přináší na jedné straně otřesnou krutost a brutalitu, na druhé straně strach a zoufalství. To vše jsme znali jen z akčních filmů, bylo to pro nás vzdálené a těžko pochopitelné. Avšak po „ataku“ islámských radikalistů 11. září 2001 je zřejmé, že jde o reálné nebezpečí. Poté následovaly válečné konflikty na Blízkém východě, vedené „svatými“ vůdci radikálních organizací Hamásu a Džihádu, namířené zejména proti Izraeli (teror) a Palestině (charita), s cílem vytvoření islámského státu. V souvislosti s karikaturami Mohameda se teroristické útoky přenesly i do Evropy. Své mrtvé oplakávala Francie i dánská Kodaň. V obou případech šlo o trest za karikatury islámského proroka Mohameda a kritiku znesvěcování „božího poselství“. V této souvislosti si dovoluji připomenout, že před 3 roky jsem se v našem SENIORU snažila upozornit na naivitu ze strany některých žurnalistů, kteří bez hlubších znalostí islámu uvádějí svým přístupem k této problematice v nebezpečí nejen sebe, ale i své široké okolí.

Abych přiblížila čtenářům učení Koránu a Sunny, dovoluji si využít svých znalostí ze svého působení v Ústavu pro výzkum společenského vědomí ČAV a z pedagogické práce na VŠ, kdy jsem islám sledovala z pohledu dějin ná-

(Pokračování na straně 4)

POZVÁNKY

2. módní přehlídka

Dne 28. 4. 2015 od 14.00 hodin se uskuteční další módní přehlídka **ve společenském sále MČ Brno-střed, Dominikánská 2.**

Naše členky budou předvádět své nové šaty na jaro, léto, a zimu. Přijďte je podpořit svojí účastí.

Vstup zdarma. **Zve MěV SD Brno**

Zájezd

Zájezd do Želivského kláštera a Pelhřimova se uskuteční 27. 5. 2015. Odjezd od Janáčkova divadla (Bohéma) v 7.³⁰ hod. Cena zájezdu: 500 Kč

Prodej tohoto zájezdu bude zahájen každé pondělí od 13. 4. 2015 vždy od 10.⁰⁰ hodin. **Ing. M. Leichmanová**

Brno si opět připomene památku umučených a popravených...

SADY NÁRODNÍHO ODBOJE 30. DUBNA 2015

(Dokončení ze strany 2)

v parku hudbou mnoha žánrů. Letos zahraje přímo u pomníku legendární trumpetista, autor Jazzové mše i Brněnské suity Jaromír Hnilička, Big band Felixe Slováčka připomene dobu druhé světové války skladbami Glenna Millera, představí se cikánská kapela s připomenutím romského holocaustu a Roman Horký a Petr Bende zazpívají písničku Kavčice věnovanou popraveným trempům. Každoročně zveme také jubilující umělce a další osobnosti, jejichž životní příběhy jsou kontrastem zmiňovaných odbojářů. Letos to budou pětase-

dmdesátiletý Milan Kašuba, sedmdesátiletý Laďa Kernl, o deset let mladší Froso Tarasidu a Eva Pilarová, slavící pětapadesát let umělecké činnosti. Doufejme, že se podaří přemluvit její maminku, aby si s celým parkem zazpívala tradiční závěrečnou Škoda lásky. Paní Františka Bojanovská se letos chystá oslavit rovnou stovku. Průvodkyní slavnostního setkání, které se koná za každého počasí, bude moderátorka a redaktorka České televize Barbora Černošková (mj. i autorka práce Odras Projektorátu ve vybraném českém právnickém tisku). Vstup je tradičně volný. **Vladimír Koudelka**

JAK SI ZACHOVAT ZDRAVÝ ROZUM

(Dokončení ze strany 3)

boženství, religionistiky a globalizace. Každý, kdo chce poznat základy islámu, musí vycházet z principu složitosti tohoto přísně monoteistického světového náboženství. Odborníci odhadují, že v současnosti zaujímá islám druhé místo v celkovém počtu věřících (1,6 miliardy), a to za křesťanstvím (2,1 miliardy věřících). Muslimové dnes převažují ve 30 zemích světa. Nejvíce jich obývá severní Afriku, Blízký východ, jihovýchodní Asii, velká komunita žije v Indonésii. V posledních letech zaznamenávají nárůst muslimské obce v USA i v Evropě. V Evropě jde zejména o Francii, Itálii, Německo, Nizozemí a jižní státy bývalého Sovětského svazu.

Pokud se budeme blíže zajímat o islám, musíme se uvědomit, že islámem nemyslíme pouze náboženství, ale že se jedná zároveň o právní a morální systém, styl života a kultury. Vychází z muslimského zákona (věrouky šari) a z požadavku dodržování pěti základních povinností či pilířů víry, což je závazné pro každého muslima: **1.** vyznání víry v jednoho boha (šaháda), **2.** modlitba pětkrát opakovaná (salát), **3.** půst během měsíce ramadánu (saum), **4.** pouť do Mekky, posléze do Mediny a Jeruzaléma (hadždž), **5.** almužna - náboženská daň (zakát). **Šestáým pilířem** je džihád (úsilí vynaložené na dosažení daného cíle). Muslim je vztahuje na sebe s cílem morálního a náboženského sebezdokonalování. Muslim věří, že

bůh dal člověku svobodnou vůli, aby si mohl vybrat mezi dobrem a zlem. Islám ochraňuje čest. Posmívání a hanění druhých není dovoleno. Muslim věří, že bůh stvořil lidské bytosti navzájem sobě rovné.

Islám nepředstavuje v současnosti pouze svár mezi muslimy a křesťany, ale také střet dvou civilizací: židovsko-křesťanské (západní) na straně jedné a muslimské (orientální) na straně druhé. Důležitou roli sehrává územní spor dvou nacionalismů: západního-křesťanského, mírumilovně a lidsky pojatého, versus východního-arabského, fanatictějšího a agresivnějšího. Povzbuzující je, že muslimové žijící v zemích bývalého východního bloku kladou důraz na tu část džihádu, která hovoří o snášenlivosti a dialogu.

Závěrem bych chtěla zdůraznit, v korelaci s globalizací, že za poslední dvě desetiletí se stal bezpečnostní hrozbou terorismus. Protože teroristické útoky ohrožují státy v celosvětovém měřítku, přistoupily ohrožené země k přijetí preventivních opatření, včetně bezpečnostních aliancí - jako je např. NATO. Nezapomínejme, že výhod globalizace (snadná komunikace, rychlá přeprava na dlouhé vzdálenosti) využívají i organizované zločinecké skupiny (obchod se zbraněmi, drogami, „bílým masem“). Jak této hrozbě terorismu, tak i mylným a zavádějícím informacím je nutno čelit: rozvahou a rozhodností - nikoli nejistotou; důvě-

řivostí - nikoli liknavostí nebo panikou. Každý z nás by se měl naučit naslouchání, než vynese vlastní soud a úsudek. Jinými slovy: každý z nás by měl začít sám u sebe! Životní zkušenosti seniorů mohou napovědět, že bychom neměli dělat, co se týče současné situace, ukvapené závěry. Napětí a hrozbu války chápat jako přechodné období v procesu zajištění bezpečnosti a zachování míru. Domnívám se, že velkou pomocí k orientaci v současném dění může být samostudium. U seniorů např. studium univerzity třetího věku, což zajišťují brněnské VŠ. Předpokladem kvalitního života seniorů je péče o zdraví a dobré vztahy s rodinou i přáteli, což si jistě přeje každý z nás. A proto věrme, že se nám všem toto přání splní.

Jana Vrabcová

Socio Info Centrum

Každý z nás se může ocitnout v obtížné životní situaci, kterou nezvládne sám a potřebuje podporu a radu při jejím řešení. Právě takovým místem, kam se obrátit o pomoc, je Socio-Info Centrum.

○ Sociální poradenství ○ Pomoc při zorientování a pochopení dané životní situace ○ Poskytnutí rady, jak je možné tuto situaci vyřešit ○ Návod při podání žádosti o různé druhy sociálních dávek ○ Komplexní informace o nabídce sociálních služeb ○ Zprostředkování a zajištění kontaktu s dalšími organizacemi, které se zaměřují na pomoc v konkrétních těžkých situacích.

Služby jsou poskytovány bezplatně a anonymně, pondělí a středa od 8,00 do 17,00, pátek od 8,00 do 12,00.

Poradna po telefonu: 542 173 820, 542 173 830.

Osobní poradenství – Koliště 19, Brno 601 67.

Fotkami se vracíme k členské schůzi, která se konala 10. 3. 2015

OSOBNOSTI ANEB ŽIJÍ MEZI NÁMI

Devětasedmdesátiletý básník Ivo Odehnal je stále činorodý

Přiblížil se letošní 4. duben, a tak jsem se odhodlal otázat dlouholetého přítele, jak se před svými devětasedmdesátinami cítí. PhDr. Ivo Odehnal je básníkem, odpověděl mi krátce veršem:

*Stárnou mi spermie,
ráno, v poledne, večer,
stále bych jen brečel ...*

V květnu 2010 pořádala Obec spisovatelů v brněnském Mahenově památníku tradiční velké čtení a Ivo tam četl z dosud nepublikovaného rukopisu *Labutí píseň šamana z Kančích hor*. Krátce poté mi napsal, že je to možná labutí píseň básníka Ivo Odehnala. Dodal, že „poezie (jako náročná činnost na recepci čtenáře) je vytlačována z našeho kulturního povědomí nenáročnějšími konzumními aktivitami. V masovém měřítku se tak stává poezie nadbytečnou, případně vykazovanou do omezeného okruhu vnímatelů“.

Odehnalova básnická tvorba navazuje svou poetikou na halasovskou tradici veršové úspornosti. Tematikou, obrazností i básnickým výrazem je úzce spojena s jeho rodným Valašskem, jež má v autorových verších až mýtickou podobu a jeho rytmus tvoří stálý konfrontační horizont s hodnotami velkoměsta.

To však asi není hlavní důvod Odehnalova „labutího zpěvu“. Jako „Polovalach“ po rodičích, místopisně jako rodák z Valašských Klobouků, z „kančích“ kopců hraniční oblasti, kde odedávna dávaly lišky dobrou noc, byl v úsvitu svého básnění zcela okouzlen rodným krajem, kde měl hlad své domovské právo. Toto romantické pojetí obdivné lásky k valašské krajině a k Valašsku vůbec se táhlo celou jeho tvorbou. Z Odehnala se stal „básník rodného Valašska, domova a krajiny“, s tendencí k adoraci mizejícího světa, který ještě jako předválečné dítě zažil.

Přiznává, že chtěl být jistým „šamanem“, pokoušejícím se zprostředkovat čtenářům veršem vlastní okouzlení rodným Valašskem. Z okouzlení se mnohdy stalo nekritické uctívání. Zaostalost byla povýšena na poetikum. Suchý záchod na dvoře u hnoje se ocitl v básni jako oáza. Stodola se stala „archou úmluvy“, dřina na poli nutnou normální součástí života... Ale básníkovou pamětí procházely různé proměny. Připomíná si soukenickou valchu, tkalcovský stav, výrobu papučí i to, že po válce se v rodném městě zrodila továrnička na umělecký textil. Za pár let, za socialistické industrializace, se z ní stala jehlárna, z továrny na sukna byl Pal Magneton, nad městem vyrostl kravín, ve městě paneláky... Po převratu se rozpadly

implantované fabriky. Zůstalo jen družstvo lidové výroby Valaška, restaurace kapitalismu probíhala ve znamení transformačních zmatků. Návraty ovcí na valašské stráně ani rozvoj ovocnářství se nekonaly. Zbyla pálence a pokusy o znovuzrození výroby papučí... Turistický ruch byl zkomercializován, za pobyt ve výši 650 metrů nad mořem se uplatňuje vysokohorská příirážka. Obnovený jarmark a dřevěnice se zaostalostí hýbají jen zvolna... Koneckonců už v roce 1651 si postěžoval kněz přidělený na jistou valašskou faru, že je „těžké žít mezi barbarskými lidmi a Valachy“. A to ještě v roce 1906 zaznamenal „místopisec“ Peřinka, že „starobylá nábožnost udržela se, nevzrostla-li dokonce...“ Básník jako svědek proměn archaického světa vše prožívá posvém a je zmaten, neboť „kančí hory“ se dnes nabízejí i pomocí karet, kyvadla a s přispěním ezoteriky! Free Valaško! I o tom je tedy „labutí zpěv“ jistého šamana z kančích hor. Dochází k závěru, že Valaško není pro každého, jak tvrdí jeden moudrý člověk s pravými valašskými kořeny. Skladba ale nakonec nekončí pesimisticky. Budoucímu šamanovi stojí za zády valašská krajina, nahá, dosud krásná...

Přišel červen 2011 a Společnost makedonských spisovatelů udělila Ivo Odehnalovi za básnické dílo a jeho vysoké estetické hodnoty cenu – *Literární žezlo*. Převzal ji při příležitosti mezinárodního Svátku lip ve Skopji a stal se rovněž čestným básníkem makedonského hlavního města. Předseda Společnosti makedonských spisovatelů Vele Smilevski ocenil motivické, tematické a stylové zvláštnosti i estetické působení Odehnalovy tvorby, rozsáhlé básnické dílo, v němž významné místo zaujímá poema *Píseň o velkomoravské náušnici*. Originální překladatelská činnost soluňských bratrů a jejich žáků na Velké Moravě ve druhé polovině 9. století položila základy slovanského písemnictví a znamená mimo jiné také začátek i česko – slovensko – balkánských kulturních styků. Podle Smilevského přesvědčení udělení ceny Odehnalovi přispěje k obohacení makedonsko – českých literárních styků. Společnost spisovatelů vydala výběr z Odehnalovy básnické tvorby v češtině a makedonštině, do níž verše přeložil brněnský balkanista Ivan Dorovský.

Psal se rok 2013 a na jeho sklonku vyšla v nakladatelství SURSUM Odehnalova kniha *Šaman z Kančích hor pouští žilou motýlům paměti*. Stalo se tak díky finančnímu přispění Ing. Pavla Kozubíka, Valacha z Brumova. Setkala se s příznivým

ohlasem ve sdělovacích prostředcích, neunikla pozornosti literární kritiky, onomu katalyzátoru tvorby. V prestižním literárním časopise Host ji recenzoval Ivo Pospíšil (*Prodírání paměti do lůna bytí*), v pražském týdeníku pro literaturu a kulturu Obrys - Kmen Alexej Mikulášek (*Šamani paměti*). Zmínily se o ní i ve Vsetíně vycházející literární Texty, Brněnský deník Rovnost, BrnoŽurnál a občasník Echo. Jediněnou atmosféru mělo autorské čtení o rodácích pro rodáky ve Valašských Kloboukách. V pořadu Svět poezie zařadila rozhlasová stanice Vltava výňatek ze Šamana, v režii Zdeňka Kozáka recitoval Pavel Zatloukal. Tím „labutí píseň“ ještě nekončí. Brněnský Mahenův památník plánuje na letošní podzim scénické provedení Šamana ve formě dramatického pásma, k dispozici bude studiová nahrávka pořadu na CD.

Rád připomínám, že Odehnalův rodný kraj je zpřítomňován jak jeho vzpomínkou na dětství, rodiče a příbuzné, tak prožitkem druhé světové války, jímž bylo hluboce zasaženo (*Kvetoucí oheň*, cyklus *Ploštinské pašije* ve sbírce *Hadí paměť* a další básně). Citový vztah k Valašsku se projevuje i četnými přírodními motivy, neustálým hledáním nových výrazů, jimiž autor evokuje přírodní krásy rodného kraje. Foklorní vyhraněnost prostředí ovlivnila také Odehnalův slovník nářečnými výrazy i jeho metaforiku, často využívající odkazů ke zvykům a tradicím. V lidové slovesnosti má kořeny básníková baladičnost, již do jeho poezie vstupuje především protivalečný patos (*Nedílné hory*, *Balada o Marii*).

Určité proměny Odehnalovy poetiky, odklon od krajové rázovitosti k obecnějším obzorům je patrná v tvorbě z osmdesátých let (*Píseň o velkomoravské náušnici*, *Zamilovaný Descartes*, *Pohanský hlad*). Prohlubující se reflexivita veršů rozšiřuje obzor básníkovy světa, v němž zesilují filozoficko-meditativní tóny, jako výraz intenzivnější účasti ve společenském dění. Z roku 2002 je sbírka veršů *Luna nad mlatem*, z roku 2005 *Babylon lásky*. Z Odehnalova pera pocházejí rovněž rukopisné texty *Netopýrky*, *Zámorky*, *Přesnídávky z filozofů*, *Dohody s prázdnem*, *Netopýr v knihovně*, *Kondiciogram koně*, *Prázdniny za duhou* a *Kdo uteče, vyhraje*. K sedmdesátinám básníka vyšla skladba *Černý albatros*, následovaly sbírky veršů *Ohořelec*, verše pro děti *Barvená abeceda* a v roce 2009 dvacátá sbírka veršů *Brněnská pasáž*. Odehnal přispěl

(Pokračování na straně 6)

OSOBNOSTI ANEB ŽIJÍ MEZI NÁMI

(Dokončení ze strany 5)

rovněž do sborníku *Epigram 2006* a do almanachu *Jizvy na svých místech*. S Danou Winklerovou se podílel na knížce *Veselí kamarádi*.

Během roku 2014 se věnoval práci na několika rukopisech, pro jejichž konečnou realizaci ještě nedozrál čas, proto je nechce ani vyjmenovávat. Odehnalovy

texty nechyběly ani v loňském almanachu české poezie *Pastýři noci*, jehož editorem je Vladimír Stibor, jenž letos chystá další z mnoha svých editorských záměrů, poskytujících realizační prostor mladým autorům a starším dává možnost ukázat, že ještě žijí.

Odehnal by byl rád, kdyby na závěr své vlastní spisovatelské kariéry spatřilo svět-

lo světa něco z toho nejlepšího, co napsal pro děti. Má několik takových souborů – *Kozí balet*, *Opice a slepice*, *Plavaly plavky po vodě*, *Tuleň na kobyle*, *Kara karamádka...* U knížek pro děti je veledůležitou osobností ilustrátor textu. Ale jak ho objevit a získat? To dnes platí i o hledání štědrého sponzora. Kéž by se to podařilo.

Bohumil Hlaváček

Armin Delong slaví devadesátku

Čas trávený činností, která člověka baví a těší, ubíhá rychleji, překotný běh času není čas vnímat. Pro pana profesora Ing. Armina Delonga, DrSc. to myslím platí beze zbytku. Osobnost světově uznávaného vědce, zakladatele elektronové mikroskopie u nás, vystihuje snad nejlépe anglické slovo *selfmademan* - člověk, který se vypracoval vlastními úsilím.

Časté a vcelku běžné je, že děti přebírají profesní orientaci po rodičích a z bezprostředních podnětů prostředí, v němž vyrůstaly. Generační profesní řetězce jsou časté u umělců, lékařů, vědců, techniků, stejně tak u vykonavatelů „běžných“ povolání a řemesel.

Armin Delong se narodil 29. ledna 1925 v Bartovicích, dnes součásti Ostravy, v krejčovské rodině - dědeček, tatínek, bratr ovládali toto řemeslo, maminka byla v domácnosti. Profesní cesta vrcholící vlastní volbou povolání může vycházet víc z vnitřních předpokladů než prosté převzetí a pokračování v té předznamenané či prošlápnuté předky. Po těch svých zdědil Armin šikovné ruce. Bezprostředním impulzem budoucí úspěšné životní dráhy se stal v chlapeckých letech vánoční dárek od otce v podobě elektrotechnické stavebnice. Od té doby bylo obdarovanému jasné: půjde na techniku! Na gymnáziu posílil rozhodnutí ještě Nezvalův Edison. Na vysokou školu se dostal se zpožděním - byla válka, nastoupit musel práci v průmyslu.

Profesor Delong je nejen skromný člověk, ale vyniká i pozitivním viděním, není z těch, kteří módní styl jednání pouze účelově předstírají. Pracoval na vrtačce, soustruhu, pak na elektroúdržbě. „*Později se mi to velmi hodilo,*“ říká. Ostatně, životní filozofii, kterou po celý život neopouští, je přesvědčení o vazbě vědy na praxi, školy s životem. U něho víte, že nejde o tradiční klíšé kdejakého slavnostního řečnického projevu. Když se v roce 1990 stal místopředsedou federální vlády, cestoval po republice a přesvědčoval vedení měst pro myšlenku vědeckotechnických parků, které by talentovaným studentům umožnily realizovat zajímavé projekty a zakládat vlastní výrobní firmy. Na vysedávání v parlamentních lavi-

cích moc rád nevzpomíná: „*Když někdy jedu kolem budovy někdejšího Federálního shromáždění, až mě zamrazí. Toho času při všech možných interpelacích! Když už jsem musel mít projev, ptali se mě pak na něco úplně jiného.*“

Profesor Ing. Armin Delong, DrSc.

Že bývá dnes Brno označováno za město elektronových mikroskopů je zásluhou profesora Delonga. Tři současné firmy se opírají o jeho odkaz. Mezi zakladateli jsou jeho žáci, uplatnění zde nalezlo víc než tisíc vysoce kvalifikovaných odborníků, převážná část produkce těchto firem, která představuje 30 % produkce celosvětové, míří na export.

Začátky spadají do doby studia na brněnské technice. A. Delong se stal pomocnou vědeckou silou v Ústavu teoretické a experimentální elektroniky u profesora Aleše Bláhy. Odtud vzešel podnět ke vzniku původního tuzemského elektronového mikroskopu, který byl úspěšně dokončen studenty A. Delongem, V. Drahošem a L. Zobačem. Dalším krokem se stala konstrukce a výroba stolního elektronového mikroskopu Tesla BS242 A. Delonga s V. Drahošem. Brněnská Tesla se zařadila k malé skupině světových výrobců těchto technicky náročných přístrojů. Na světové výstavě EXPO 58 v Bruselu získal mikroskop Zlatou medaili. Kdyby tvůrci dostali původně přislíbenou odměnu za prodané, v naprosté většině na západ exportované kusy, byli by milionáři. Něco takového nebylo přípustné. Práce A. Delonga byla však již předtím vysoce oceněna. - Řádem práce (1953) za konstrukci prvního československého elektronového mikroskopu a Státní cenou Klementa Got-

twalda (1956) za vědecké a konstrukční práce v oboru elektronové mikroskopie.

Úspěchy brněnského týmu elektronové mikroskopie vedly ke vzniku specializovaného Ústavu přístrojové techniky (1957). A. Delong byl jeho dlouholetým ředitelem. Ústav pokračuje ve výzkumných programech i v pomoci zavádění výsledků vědy do praxe.

O významu elektronové mikroskopie pro město svědčí i Kabinet tohoto oboru techniky otevřený v Technickém muzeu v roce 2009. Profesor Delong je držitelem Ceny města Brna za technický rozvoj (1999), Národní ceny Česká hlava (2005) a Ceny Jihomoravského kraje za techniku (2014). K čestnému doktorátu bratislavské univerzity přibyl letos další od brněnské Masarykovy univerzity.

Jeden ze současné trojice brněnských výrobců elektronové mikroskopie nese jméno zakladatele: Delong Instruments. Výzkumný tým zde pracuje na vývoji nového mikroskopu s vyšším rozlišením pro biologický výzkum, šetrnějšího k vzorkům zkoumané tkáně.

Muž práce, *selfmademan*, profesor Armin Delong sem za prací a svým životním posláním stále a pravidelně dochází. Asi nebudu daleko od pravdy, hádám-li, že na svém pracovišti v plné aktivitě oslaví i svou devadesátku.

Jaroslav Štěpaník

PŘIJĎTE NA TANEČKY!

**Tanečky na Křenové 67
se konají v termínech
9. 4. 2015, 21. 5. 2015,
11. 6. 2015 - vždy v 15,00 hod.
Srdečně zvou pořadatelé!**

ZE ŽIVOTA MÍSTNÍCH KLUBŮ

Přečtěte si, jak to dělají jinde, na příklad v Obřanech

Začátkem února jsem byla pozvána na výroční – volební klub důchodců do Obřan. Loučila se zde dlouholetá zakládající předsedkyně klubu paní Marie Krupová. Stála u zrodu klubu, který 3. 2. 1993 začínal s 23 členy. Rok od roku členů stále přibývalo, současně s jeho aktivitami i programem. Jako bývalá učitelka si dovedla velice profesionálně vytvářet program a náplň klubu podle povahy a zájmu členů klubu, to vše ve spolupráci se sedmičlenným výborem. Přicházeli členové noví, na konci roku jich bylo už 121, v současné době je jich stále 85, pravidelně na akce přichází i 56 hostů, průměrný věk všech je 77. Co všechno je možné vidět v klubu? Schází se každý týden ve středu v Orlovně na Hlaváčově ulici, jedna ze schůzek je organizační, tři zbývající jsou věnovány oslavám – narozenin, svátků, výročí, naplánovaným akcím. Tradicí se už staly maškarní plesy, pochovávaní basy, oslava MDŽ s blahopřáním ženám i s vystoupením různých skupin, často jsou to děti, oslava Velikonoc s pomlázkou. Pokračuje se vítáním

jara, šátečkovou zábavou, i o prázdninách se grilují kuřata, v říjnu si v Obřanech připomenou Den seniorů, přijde Kateřinská zábava s programem a ukončení roku předvánoční besedou s koledami. Všechny tyto akce příležitostně provází živá hudba většinou za účasti pánu Holzera a Lysáka. Klub má za sebou bezpočet poučných přednášek, besed, výstav, zájezdy po republice, ale i v zahraničí. Toto vše by nemohlo být uskutečněno bez velké podpory a porozumění pro práci klubu ze strany zastupitelů MČ a pracovníků ÚMČ. Bez jejich pomoci a finanční podpory by klub svoji činnost nemohl uskutečnit. Je dobře si přát a doufat, že tato bohatá činnost bude pokračovat i za nového vedení, předsedkyní byla zvolena paní Milada Nejedlá. Minimálně obměněný výbor počítá s podporou a pomocí bývalé předsedkyně, přeje jí, a s nimi my všichni, ještě mnoho pěkných chvil a zážitků v klubu, hodně zdraví a spokojenosti.

Libuše Gottwaldová, místopř. MěV SD ČR

1. MĚSTSKÉ SPORTOVNÍ HRY DŮCHODCŮ

V tomto čísle „Brněnského seniora“ vám chceme přiblížit i to, co chystáme pro vás v průběhu roku 2015 na poli sportovním. Městský výbor SD ČR, KRSD ČR ve spolupráci s Českou unií sportu připravují několik sportovních soutěží, proběhnou v letních měsících. Nejvíce se těšíme na sportovní hry důchodců, při kterých budou zúčastněná družstva soutěžit v několika disciplínách. Přihlásit se mohou všechny městské kluby důchodců, spadající pod městskou organizaci SD ČR Brno. Soutěž je připravována na 22. května 2015 na hřišti ZŠ v Brně, Řečkovických, Horácké náměstí.

Soutěžní disciplíny:

- Střelba míčkem na malou hokejovou branku,
- Převoz břemene na čas,
- Běh s míčkem na tenisové raketě na čas,
- Ruské kuželky,
- Hod šipkami do terče,
- Hod granátem na cíl (ženy 10m, muži 15m),
- Bolobal (hod svázanými míčky na pevnou hrazdu o třech žerdích),
- Upravený petang,
- Golf- snag (střelba golfovou holí na terč).

Stále pro naše důchodce platí nabídka plavání každou středu od 11,00 do 12,00 v Městských lázních Ponávka. Velice nás těší stoupající obliba a zvyšující se účast seniorů, kteří této možnosti využívají. **Jiří Brunner, člen MěV SD ČR**

JINÝ ÚHEL POHLEDU

Jiný úhel pohledu na příspěvek A. Štofánové: “I my se máme” v I. čísle BS 2015 připomínající průpovědku českého spisovatele Viktora Dyky, že “psa bít musíš, tak ať je aspoň proč”. Zřejmě tak nějak jste to cítila při psaní článku “I my se máme”, když katolické církvi vytýkáte všechny možné i nemožné neřesti.

Dále píšete, že neznáte zemi, kde by “působení církvi zbavilo lidi nedostatku a zajistilo všem důstojný život.” Ale to přece není úkolem církve. Jejím úkolem je vychovávat lidi k víře v Boha a tím je připravovat na věčný život. Ale to Vám asi nic neříká. Zajistit všem lidem důstojný život má stát a vláda jako představitelka výkonné moci. Ale církev tím, že vychovává řádné občany, kteří poctivě pracují a odvádějí daně, přece hodně napomáhá k tomu, aby se zvedla laťka morální obnovy národa.

Všechny činnosti, o nichž se domníváte, že by je měla církev podporovat, se už dávno realizují, jenže média je nepopularizují tak, aby se to všichni občané dozvěděli (podpora vysokoškolaček ohrožených prostitucí, podpora chudých rodin, podpora bezdomovců aj.). Proč však bez dostatečných právních důvodů obviňujete církev z dlouhodobého rozkrádání státu za nečinnosti a tedy i souhlasu katolické církve? To je přece vyslovená nepravda, která pro rozsáhlost svého průkazného doložení je k nahlédnutí na sekretariátu MěV SD Brno, Běhounská 17. **Cyril Martinek, Hubert Fadrus**

KONFERENCE V SENÁTU PČR O SOCIÁLNÍM BYDLENÍ

Konference se konala 27. ledna 2015 pod záštitou předsedy Senátu PČR pana Milana Štěcha, měla za poslání především vyjasnění problematiky dosud nejasně definovaného sociálního bydlení. **Co je sociální bydlení?**

Pod tímto pojmem si každý představuje něco jiného. Alespoň teoreticky stanovit co to sociální bydlení je a co není, měly za úkol vlády už před mnoha lety, přitom neudělaly nic a na rozdíl od sousedních zemí není v Česku sociální bydlení dosud jasně definované. Zákon o sociálním bydlení se konečně připravuje až teď s nadějí, že by měl snad od roku 2017 začít platit.

Čistě teoreticky lze sociální bydlení charakterizovat jako takové bydlení, které: - bývá (ale nemusí být!) podporováno z veřejných prostředků; - poskytovatelem bývá (ale nemusí být!) veřejný sektor nebo specifické neziskové organizace; - je dostupné za nižší než tržní nájemné a toto tržní nájemné primárně nesluhuje k výdělku, ale je odvozované od skutečných nákladů; - je obecně určeno pro lidi s nižšími příjmy, kteří jsou méně způsobilí dosáhnout na komerční bydlení.

Kolik je lidí, kteří nemají vlastní bydlení nebo jejichž bydlení je ohroženo a mohou se ocitnout na ulici?

I když přesnou statistiku nikdo nevede a nejsou jasná ani kritéria, odhady hovoří snad až o půl milionu lidí. Prvoprobém tohoto půlmilionu ohrožených ale není v nedostatku bytů jako takových, protože tito lidé s výjimkou opravdových bezdomovců stále někde - byť třeba špatně, ale přece - bydlí a není dokonce ani v tom, že tito lidé nejsou (nebo přestávají být) schopni náklady bydlení hradit, protože stát dlouhodobě tyto případy řešil velkorysým a nekontrolovaným sypaním peněz každému, kdo nastavil ruku a toto rozhazování začal přiškrcovat až teprve nedávno.

Prvoprobém je především v dosavadní špatné sociální politice státu, který nebyl schopen stanovit ani základní pravidla hry a který je vláčen ode zdi ke zdi tlaků zájmových skupin a štědré dotovaných nevládních organizací bez odpovědnosti podle toho, která parta právě vyhrála volby.

Naprostým systémem selháním státu bylo, že připustil vznik vyloučených ghett, kde nikdo nepracoval, nepracuje a pracovat ani nehodlá. Dalším systémem selháním státu byla politika nekontrolovaného rozdělování „příspěvků na bydlení“, která legalizovala odčerpávání veřejných peněz do soukromých kapes.

Musí být také naprosto jasně dořešeno pro koho a za jakých podmínek budou sociální byty určeny, aby se chvályhodná aktivita obcí neobrátila proti nim. Každá slušná obec jistě chce dopomoci svým „kmenovým“ obyvatelům k slušnému bydlení, žádná obec se zdravým rozumem ale naprosto jistě nebude stát o to, aby vstřícnou politikou v oblasti bydlení přilákala „zájemce“ ze široka daleka a za svoji vstřícnou dobrotu si zadělala na budoucí neřešitelné problémy.

Z vystoupení účastníků Konference vyplynulo, že stát hodlá v budoucnu řešit bydlení potřebných ve třech stupních: krizové bydlení, sociální bydlení a dostupný byt.

Kolik to má stát a co se za to pořídí?

Slovy zástupkyně Ministerstva pro místní rozvoj „se počítá“ se skoro 10 miliardami Kč od Evropské unie s tím, že za tuto částku by mělo vzniknout 4000 bytů. Ta čísla je ovšem potřeba důkladně prověřit, protože odhadovaný náklad 2,5 milionů Kč na zřízení 1 sociálního bytu (s nejnужnějším vybavením) je víc než velkorysý. Navíc uvažovaný počet 4000 bytů pomůže vyřešit situaci takových 10-12 tisíc potřebných, ale co ti ostatní?

Termín „sociální byt“ byl v Česku díky neschopnosti státu, místních orgánů (ne)moci i nenažranosti realitních čachrářů s byty a domy zbytečně zdehonestován.

A tak není divu, že sociální byty, tak jak jsou dosud chápány a realizovány jako nouzové ubytování pro sociálně slabé a vyloučené, nikde nikdo nechce mít v sousedství. Po dosavadních zkušenostech ze smutně známých lokalit, je to naprosto legitimní a oprávněný postoj občanské veřejnosti.

Dokud nebude vyřešeno jak ovlivnit nežádoucí migraci a bránit vzniku a rozšiřování ghett, pak nelze očekávat, že města a obce budou tyto formy sociálního bydlení, které se neosvědčily, nadšeně podporovat.

Na druhé straně se třeba zrovna v Brně podařilo v oblasti sociálního bydlení udělat kus dobré práce a ukázat, že poctivá a systematická práce a především jasná pravidla mohou výsledky přinést. Chce to ovšem přemýšlet, ne bezmyšlenkovitě rozhazovat veřejné prostředky bez zpětné kontroly efektivity jejich využití.

I proto můžeme jednání Konference v globálu shrnout jako velice prospěšné, protože začít o problému mluvit a hledat řešení je prvním krokem bez kterého to nejde a je dobře, že byl udělán.

Milan Hemzal

Brněnský SENIOR - noviny MV Svazu důchodců ČR v Brně.

Adresa vydavatele a redakce, předplatné: Svaz důchodců ČR Jihomoravský kraj - městská organizace Brno, Běhounská 17, 602 00 Brno. Tel./fax: 545 575 257 • svaz.duchodcu.brno@seznam.cz • www.duchodcibrno.cz • IČO 69706824 • Editor PaedDr. Anna Štofánová, dále tvoří redakční radu Mgr. Alena Kudličková, PaedDr. Jan Žáček, RNDr. Hubert Fadrus, CSc., Libuše Gottwaldová, Ing. Milena Leichmannová, PhDr. Jana Vrabcová. • Redakční uzávěrka 15. 3., vyšlo 3. 4. 2015 • Uzávěrka dalšího čísla 15. 5. 2015 • Za obsah zveřejněných materiálů odpovídá autor. • Nevyžádané rukopisy se nevracejí. • Reg. číslo MK ČR E 12164 • Tisk: Moravia Perex, spol. s r. o., Trnkova 123; e-mail: info@moraviaperex.cz

VYCHÁZKY V DUBNU,

KVĚTNU A ČERVNU 2015

6. 4. svátek - sraz na zastávce „Přístaviště“ - tramvaj č. 1 směr Bystrc - kolem pře-hrady - „Osada“ a zpět.
13. 4. Mendlovo náměstí - trolejbus č.37 - konečná (Jírovцова) - rezervace konikleců, „Myslivna“ - Pisárky.
20. 4. Zastávka tramvaje č.2 - nemocnice „Milosrdných bratří“ - lanová dráha - Pisárky.
27. 4. Mendlovo náměstí - trolejbus č.37 - konečná Kohoutovice - (Jírovцова) - dub „Troják“ - Stará dálnice.
4. 5. Mendlovo náměstí - autobus č.52 - výstup „Stará dálnice“ - divočáci - Údolí oddechu - kamenolom. Odj.8.⁴⁵ h.
11. 5. Židenice - Stará osada - autobus č.78 - Velká Klajdovka - „Hornek“ - ke hřbitovu na autobus č.58.
18. 5. Mendlovo náměstí - autobus č.52 - Kohoutovice - hájenka - „Hobrtenky“ - Jundrov. Odj.8.⁴⁵ h.
25. 5. Královopolské nádraží - autobus č.43 do Soběšic. Výstup konečná „Klarisky“ - lesem do Mokré Hory. Odj.8.³⁵ h.
1. 6. Židenice - Stará osada - autobus č.78 - Velká Klajdovka - nová lesní cesta „Šumbera“ - Maloměřice na autobus č. 64.
8. 6. Mendlovo náměstí - trolejbus č.37 - Konečná (Jírovцова) - dub „Troják“ - Stará dálnice.
15. 6. Zastávka tramvaje č.2 - nemocnice „Milosrdných bratří“ - lanová dráha - Pisárky.
22. 6. Konečná tramvaje č.5 - Štefánkova čtvrť - autobus č.57 - Útěchov - náměstí - Mufloní studánka a zpět.
29. 6. Židenice - „Stará osada“ - autobus č.55 do Líšně. Mariánské údolí - Horákovská myslivna. Odj.8.⁴⁵ h.

Krajská rada Svazu důchodců České republiky, p.s. Středočeského kraje se sídlem v Kladně, Mostecká 3229

vyhlašuje fotografickou soutěž „Památná místa České republiky očima seniorů“.

1. téma „Památná místa České republiky očima seniorů“

2. téma „Památná místa 2. světové války očima seniorů“

Vyhlášení soutěže: 15. února 2015.

Konec soutěže: 30. dubna 2015.

Vyhodnocení a vyhlášení vítězů: do 20. května 2015.

Soutěží se o zajímavé ceny. Bližší informace o podmínkách soutěže naleznete na stránkách:

www.sdcr-stc.estranky.cz

Další číslo vyjde v červnu 2015